

ตอนที่ 5

การรู้จักการสามัคคีธรรมในการทนทุกข์ร่วมกับพระคริสต์ และถอดแบบการตายของพระองค์

ข้อพระคัมภีร์: ฟป.3:7-10; ยส.11:25; อฟ.1:19-20; กซ.1:24

I. เปาโลมุ่งมาดปรารถนาที่จะรู้จักการสามัคคีธรรมแห่งการทนทุกข์ร่วมกับพระคริสต์ — ฟป.3:10:

1. สำหรับพระคริสต์นั้น ต้องมีการทนทุกข์และการตายก่อน จากนั้นจึงตามด้วยการเป็นขึ้น; สำหรับพวกเรานั้น ต้องมีฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นของพระองค์ก่อน จากนั้นจึงมีส่วนในการทนทุกข์และการถอดแบบการตายของพระองค์ — ข้อ 10.
2. เราได้ต้อนรับฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นของพระองค์ก่อน; จากนั้นโดยฤทธิ์เดชนี้ก็ได้ทำให้เราสามารถมีส่วนในการทนทุกข์ของพระองค์และให้เราดำเนินชีวิตแห่งการตรึงกางเขนจนได้ถอดแบบการตายของพระองค์.
3. การทนทุกข์ของพระคริสต์มีอยู่สองประเภท: ประเภทหนึ่งเพื่อทำให้การไถ่สำเร็จสมบูรณ์ ซึ่งพระคริสต์เองได้ทรงกระทำให้สำเร็จครบถ้วนแล้ว อีกประเภทหนึ่งเพื่อก่อกำเนิดและก่อสร้างคริสตจักร ซึ่งจำเป็นต้องให้อัครทูตและผู้เชื่อรับทนจนครบถ้วน — กซ.1:24:
  - (1) เราไม่สามารถมีส่วนในการทนทุกข์ของพระคริสต์ที่มีเพื่อการไถ่ได้ แต่เราต้องมีส่วนในการทนทุกข์ของพระคริสต์ที่มีเพื่อการก่อกำเนิดและก่อสร้างพระกาย — เทียบ วว.1:9; 2ทธ.2:10; 2กซ.1:5-6; 4:12; 6:8-11.
  - (2) พระคริสต์ในฐานะพระเมษโปดกของพระเจ้าทรงทนทุกข์เพื่อการไถ่ (ยส.1:29); พระคริสต์ในฐานะเมล็ดข้าวสาลีทรงทนทุกข์เพื่อการก่อกำเนิดและการก่อสร้าง (12:24):
    - ก. องค์พระผู้เป็นเจ้าในฐานะเมล็ดข้าวสาลีที่ตกลงในดินทรงสูญเสียชีวิตฝ่ายจิตของพระองค์ผ่านการตาย เพื่อพระองค์จะปลดปล่อยชีวิตนิรันดร์ของพระองค์ในการเป็นขึ้นให้แก่เมล็ดอีกมากมาย — 10:11, 15, 17-18.
    - ข. เมล็ดเดียวกันไม่ได้สำเร็จการทนทุกข์ทั้งหมดที่จำเป็นต่อการก่อสร้างพระกาย; ในฐานะเมล็ดมากมาย เราต้องทนทุกข์อย่างเดียวกันกับที่เมล็ดเดียวกันนั้นได้ทนทุกข์ — 12:24-26:
      - (ก) ในฐานะเมล็ดมากมาย เรายังต้องสูญเสียชีวิตฝ่ายจิตของเราผ่านการตายด้วย เพื่อเราจะรับสุขชีวิตนิรันดร์อยู่ในการเป็นขึ้น — ข้อ 25.
      - (ข) นี่ก็คือการติดตามพระองค์ เพื่อเราจะปรนนิบัติพระองค์และดำเนินร่วมกับพระองค์บนหนทางนี้ ซึ่งก็คือหนทางแห่งการสูญเสียชีวิตฝ่ายจิตของเราและมีชีวิตเป็นอยู่ในการเป็นขึ้นของพระองค์ — ข้อ 26.
      - (ค) หนทางที่คริสตจักรจะถูกก่อกำเนิดและเพิ่มพูนขึ้นได้นั้นไม่ใช่โดยอาศัยสง่าราศีของมนุษย์ แต่โดยอาศัยการตายแห่งกางเขน — ข้อ 20-24.
4. การทนทุกข์ที่มีเพื่อการเปลี่ยนแปลงของเรากับการทนทุกข์ที่มีเพื่อพระกายนั้นมีความแตกต่างกัน — 2กซ.3:18; ฟป.3:10; กซ.1:24:
  - (1) ถ้อยคำของเปาโลใน ฟป.3:10 ไม่ได้ชี้ถึงการทนทุกข์ที่มีเพื่อการเปลี่ยนแปลง.
  - (2) หากเราเปรียบเทียบ ฟป.3:10 กับ กซ.1:24 เราจะมองเห็นว่า การทนทุกข์ที่เปาโลกล่าวถึงใน ฟป.3:10 นั้น คือการทนทุกข์ที่ทำให้การทนทุกข์ของพระคริสต์ที่ยังขาดอยู่เพื่อพระกายนั้นครบถ้วน.
  - (3) ใน กซ.1:24 เปาโลถือว่าการทนทุกข์ของเขาเป็นการรับทนการทนทุกข์ของพระคริสต์ที่ยังขาดอยู่เพื่อพระกายนั้นจนครบถ้วน.
  - (4) การทนทุกข์ของพระคริสต์เพื่อพระกายของพระองค์นั้นยังคงดำเนินต่อไป และเราต้องมีส่วนในการทนทุกข์นี้ — 3:10; เทียบ กจ.9:4-5.
  - (5) ในขณะที่เราทนทุกข์เพื่อพระกาย เราก็ได้มีประสบการณ์ต่อฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นของพระคริสต์ — กซ.1:24; ฟป.3:10.

II. ใน ฟป.3:10 เปาโลกล่าวถึงการ “ถอดแบบการตายของพระองค์”; สำนวนนี้บ่งชี้ว่า เปาโลปรารถนาที่จะยึดเอาการตายของพระคริสต์เป็นแม่แบบในการดำเนินชีวิตของเขา:

1. ความประเสริฐเลิศแห่งการรู้จักพระคริสต์, การนับว่าสิ่งสารพัดเป็นการสูญเสีย, การได้รับพระคริสต์, การถูกพบเห็นว่ายู่ในพระองค์, การรู้จักพระองค์, การรู้จักฤทธิ์เดชแห่งการเป็นขึ้นของพระองค์, และการรู้จักการสามัคคีธรรมในการทนทุกข์

- ร่วมกับพระองค์ล้วนมีผลลัพธ์อย่างเดียวกัน คือการถอดแบบการตายของพระคริสต์ — ข้อ 7-10.
2. การถอดแบบการตายของพระคริสต์บ่งชี้ว่าการตายของพระคริสต์เป็นแม่แบบ — ข้อ 10:
    - (1) ศูนย์กลางของฟิลิปเปอຍဘတီ 3 คือเรื่องของการถอดแบบตามแม่แบบแห่งการตายของพระคริสต์ — ข้อ 7, 9, 12-16.
    - (2) เราได้ถูกวางไว้ในแม่แบบแห่งการตายนี้ และบัดนี้เราต้องถอดแบบตามแม่แบบนี้ — สด.2:20; รม.6:3-5.
    - (3) ฤทธิ์เดชของชีวิตแห่งการเป็นขึ้นของพระคริสต์ที่อยู่ในเราได้นำพาเรา, หอบหิ้วเรา, แยกเรา, และวางเราไว้ในแม่แบบแห่งการตายของพระคริสต์ — ยส.11:25; อฟ.1:19-20.
  3. แม่แบบแห่งการตายของพระคริสต์ซึ่งถึงประสบการณ์ที่พระคริสต์ทรงประหารชีวิตมนุษย์ของพระองค์ให้ตายเสมอ เพื่อพระองค์จะทรงมีชีวิตเป็นอยู่โดยชีวิตของพระเจ้า — ยส.6:57ก.
    - (1) ขณะที่ยังมีชีวิตอยู่พระเจ้าทรงอยู่บนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงดำเนินชีวิตที่ถูกตรึงกางเขน; โดยการดำเนินชีวิตที่ถูกตรึงกางเขน พระองค์จึงทรงมีชีวิตอยู่ต่อพระเจ้าและดำเนินชีวิตพระองค์ — สด.2:20; 3:1; 5:24.
    - (2) พระองค์ทรงประหารชีวิตฝ่ายมนุษย์ของพระองค์ให้ตายอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ภายในพระองค์จะสามารถหลั่งไหลออกมาได้ — ยส.10:10ข-11, 17.
    - (3) ในขณะที่พระองค์มีชีวิตเป็นอยู่ พระองค์ก็กำลังตายอยู่ด้วย — ตายต่อสิ่งทรงสร้างเก่า เพื่อจะมีชีวิตเป็นอยู่ในสิ่งทรงสร้างใหม่; นี่ก็คือความหมายของ “การตายของพระองค์” ใน ฟป.3:10.
  4. การถอดแบบการตายของพระคริสต์คือการยึดเอาการตายของพระคริสต์มาเป็นแม่แบบแห่งการดำเนินชีวิตของเรา — ข้อ 10:
    - (1) การตายของพระคริสต์คือแม่แบบที่เราจะต้องถอดแบบ เหมือนกับที่ก้อนแป้งถูกใส่ลงในแม่พิมพ์และถอดแบบเหมือนกับแม่พิมพ์นั้น.
    - (2) พระเจ้าได้ทรงวางเราไว้ในแม่แบบแห่งการตายของพระคริสต์ และวันแล้ววันเล่าพระเจ้ายิ่งทรงใช้แม่แบบนี้มาทำให้เราถอดแบบตามการตายนี้ — รม.6:3-4.
    - (3) การดำเนินชีวิตของเราควรจะถอดแบบตามรูปลักษณะแม่แบบเช่นนี้ — ตายต่อชีวิตมนุษย์ของเราเพื่อจะดำเนินชีวิตออกซึ่งชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ — สด.2:20; 2กธ.4:10-11.
    - (4) ถ้าเราประหารชีวิตธรรมชาติของเราให้ตาย เราก็จะมีความรู้สึกได้ว่า เรามีชีวิตอีกชีวิตหนึ่ง ซึ่งก็คือชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์อยู่ในเรา; ชีวิตนี้จะได้รับการปลดปล่อยออกมา แล้วเราก็จะถอดแบบการตายของพระคริสต์ในประสบการณ์ของเรา — ยส.10:10ข; 1ยส.5:11-12.
    - (5) ในแม่แบบแห่งการตายของพระคริสต์ มนุษย์ธรรมชาติถูกประหารให้ตาย, คนเก่าถูกตรึงกางเขน, และตัวเราก็ถูกทำให้ไร้ประสิทธิภาพไป — 2กธ.4:16; รม.6:6; มธ.16:24.
    - (6) ถ้าเรายอมให้สภาวะแวดล้อมของเราเข้าไปในแม่แบบนี้ ชีวิตประจำวันของเราก็จะถอดแบบตามรูปลักษณะแห่งการตายของพระคริสต์ — รม.8:28-29.
  5. หนทางเดียวที่จะถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าคือการถอดแบบการตายของพระคริสต์; เรายังถอดแบบการตายของพระคริสต์เราก็ยังถวายสง่าราศีแด่พระบิดา — ยส.12:28; 13:31.